

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

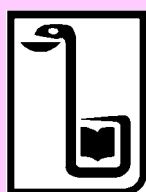
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ

Науково-методична міжуніверситетська конференція
з міжнародною участю

Одеса, 18–20 січня 2023 року

Матеріали конференції

За редакцією доктора медичних наук,
професора В. Г. Марічереда

Одеса

ОНМедУ

2023

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

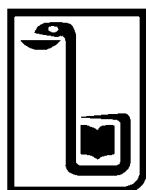
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ

Науково-методична міжуніверситетська конференція
з міжнародною участю

Одеса, 18–20 січня 2023 року

Матеріали конференції

За редакцією доктора медичних наук,
професора В. Г. Марічереда

Одеса

ОНМедУ

2023

УДК 61:378(043.2)

3-12

Відповідальна за випуск — д. е. н., доц. В. І. Борщ

Редакційна колегія:

В. Г. Марічереда, д. мед. н., проф.,
С. Г. Котюжинська, д. мед. н., проф.,
Л. М. Унгурян, д. фарм. н. проф.
Т. В. Чабан, д. мед. н., проф.,
А. І. Гулюк, д. мед. н., проф.
І. П. Анненкова, д. пед. н., доц.,
В. І. Борщ, д. е. н., доц.
Е. С. Бурячківський, к. мед. н., доц.,
Н. Л. Кусик, к. е. н., доц.,
К. М. Усиченко, к. мед. н.,
Ю. Ю. Петровський, к. мед. н.

*Рекомендовано до друку
Вченою радою Одеського національного
медичного університету МОЗ України
Протокол № 3 від 31.01.2023 р.*

Забезпечення якості освіти у вищій медичній школі :
3-12 наук.-метод. міжуніверситет. конф. з міжнар. участю.
Одеса, 18–20 січня 2023 року : матеріали конф. / за ред.
д. мед. н., проф. В. Г. Марічереда. [Електронне видання]. –
Одеса : ОНМедУ, 2023. – 616 с.
ISBN 978-966-443-123-8

Матеріали конференції, присвяченої забезпеченню якості освіти у вищій медичній школі, містять тези доповідей учасників.

УДК 61:378(043.2)

ISBN 978-966-443-123-8

© Одеський національний
медичний університет, 2023

Список літератури

1. Компетентнісний підхід у медичній освіті : метод. посіб. / А. Мигаль [та ін.]. Київ, 2021. 80 с. URL: <https://mededu.org.ua/wp-content/themes/metheme/assets/pdf/lib6.pdf> (дата звернення: 07.04.2021)
2. Isaza-Restrepo, A., Gómez, M. T., Cifuentes, G. et al. The virtual patient as a learning tool: a mixed quantitative qualitative study. BMC Med Educ 18, 297 (2018). <https://doi.org/10.1186/s12909-018-1395-8>

Яблончук Вікторія Георгіївна,
асистент кафедри
симуляційних медичних технологій

Закритов Денис Олексійович,
асистент кафедри пропедевтики
внутрішніх хвороб та терапії

ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ МЕДИЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

Одеський національний медичний університет

Виробнича практика для здобувачів освіти медичних ЗВО є невід'ємною частиною навчання. Головна мета проведення практики — закріплення та удосконалення отриманих теоретичних знань, опанування практичних навичок в умовах майбутньої діяльності на базі закладів охорони здоров'я. Окрім того здобувачі навчаються вести медичну документацію, вибудовувати відносини в медичному колективі, працювати в команді, краще розуміють правила деонтології та медичної етики при спілкуванні з пацієнтами.

Але, виникають і певні виклики під час набуття таких навичок. У сучасних умовах доступ до пацієнтів може бути обмеженим, що пов'язано з COVID-19 або військовим станом. З більш високими вимогами до якості медичних послуг з боку пацієнтів та їх родичів. У той самий час, і здобувачі вищої освіти стають більш вибагливими з приводу щільного поєднання теорії з практикою. У цьому випадку на пе-

рше місце виходить симуляційне навчання. Головна перевага симуляційних методів полягає не тільки у можливості багаторазового повторення тої самої навички, а опанування діагностично-лікувальних методик без остраху нашкодити пацієнту.

Симуляційне навчання застосовується во всіх галузях сучасної медицини. Воно дозволяє відпрацювати будь який сценарій, максимально понизити рівень стресу для здобувача під час виконання навичок, навчитися надавати допомогу при станах, що загрожують життю. Завдяки таким методикам розвиваються як індивідуальні навички, так і навички командної взаємодії. Є можливість у спокійній обстановці дебрифінгу об'єктивно оцінити рівень майстерності, розібрати помилки. Викладач може одразу внести корективи у процес виконання здобувачем практичної навички, що не можливо з етичних міркувань, у присутності пацієнта. Особлива мета симуляційного навчання полягає у вивченні чітких алгоритмів проведення діагностичних та лікувальних маніпуляцій. Для більшості маніпуляцій дуже важлива швидкість виконання, що дозволяє полегшити стан пацієнта, а в деяких випадках врятувати життя. У таких умовах можна спостерігати розвиток клінічного та критичного мислення, заснованого за принципах доказової медицини. Все це є складовими компетентності майбутнього фахівця.

Для того щоб набути та закріпити практичні навички необхідно пройти декілька послідовних стадій навчання:

I. Когнітивна стадія — здобувач запам'ятовує та усвідомлює послідовність дій:

II. Стадія асоціативна — дозволяє удосконалити та скоординувати послідовність.

III. Автономна стадія, дозволяє виконувати маніпуляцію автоматично та без помилок.

Під час проходження практики у закладах охорони здоров'я не завжди можливо продемонструвати здобувачам клінічний процес у повному обсязі, що може сформуванати хибне уявлення про легкість, або надмірну важкість професії. У той самий час симуляційні методики значно зменшують вартість клінічної практики, оскільки відпрацювання практичних навичок в умовах закладів охорони здоров'я, тобто безпосередньо на пацієнтах, потребує одноразових матеріалів у великій кількості.

Симуляційне навчання дозволяє вибудовувати чіткі алгоритми проведення діагностично-лікувальних маніпуляцій, що значно полегшує систему оцінювання і для здобувачів, і для викладачів. Чіткий і

зрозумілий алгоритм спрощує формування чек-листа для заключного контролю. Також полегшує підготовку здобувачів до ОСКІ.

Мабуть, головний результат симуляційного навчання полягає у формуванні впевненості у своїх діях у здобувача і відповідно викликає довіру з боку пацієнтів та їх родичів.

Список літератури

1. Бойчук Т. М., Геруш І. В., Ходоровський В. М. Ефективність симуляційних сценаріїв в оптимізації практичної підготовки студентів у закладах вищої медичної освіти України. Медична освіта. 2018. № 2. doi: [https://doi.org/10.18524/2413-9998.2019.2\(42\).177076.8965](https://doi.org/10.18524/2413-9998.2019.2(42).177076.8965)

Ханюков Олексій Олександрович,
Сапожниченко Людмила Володимирівна,
Смольянова Александра Вікторівна
ВІРТУАЛЬНИЙ КЕЙС ЯК ВИД СИМУЛЯЦІЙНОГО
НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО КОНФЛІКТУ 387

Хімч Сергій Дмитрович, Кателян Олена Вікторівна
РОЛЬ СИМУЛЯЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ
ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ
У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ 390

Цісак Альона Олександрівна, Молодан Юлія Олегівна
АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ
ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ 392

Шиян Денис Миколайович, Давидова Жанна Вадимівна
СИМУЛЯЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ
КЕЙС-МЕТОДІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ
ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ..... 395

Яблончук Вікторія Георгіївна, Закритов Денис Олексійович
ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ МЕДИЧНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ
ВИЩОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ
ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ..... 397

**Розділ 3. СУЧАСНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ
ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ОПАНУВАННЯ
КЛІНІЧНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ 400**

Бугерук Вікторія Вікторівна, Ковальчук Лариса Іванівна,
Найдьонова Олена Вікторівна,
Саморукова Вікторія Володимирівна,
Гармідер Ольга Вольдемарівна, Українська Катерина Андріївна
СУЧАСНІ МОЖЛИВОСТІ ТЕСТУВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ
ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ
ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ
ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ 400